

Parter i straffesagen

Anklagemyndighed:

1. Generalstaatsanwaltschaft Karlsruhe
2. Staatsanwaltschaft Konstanz

Tiltalte: Rafet Kqiku

Præjudicielt spørgsmål

Skal bestemmelserne i artikel 1 og 2 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 896/2006/EF af 14. juni 2006 om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser på grundlag af medlemsstaternes ensidige anerkendelse af visse opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein i forbindelse med transit gennem deres område ⁽¹⁾ fortolkes således, at opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein som omhandlet i bilaget, har direkte virkning som en opholdstilladelse, der giver adgang til transit gennem det fælles område, som følge af, at de medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, ensidigt anerkender disse tilladelser som ligestillede med deres ensartede eller nationale visa?

Eller skal bestemmelserne i artikel 1 og 2 i beslutning nr. 896/2006/EF fortolkes således, at tredjelands statsborgere, som har en opholdstilladelse som omhandlet i bilaget, der er udstedt af Schweiz og Liechtenstein, der af de medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, ensidigt anerkendes som ligestillede til transit gennem det fælles område, fritages for visumpligten som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 539/2001?

⁽¹⁾ EUT L 167, s. 8.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Niedersächsisches Finanzgericht (Tyskland) den 16. april 2008 — Monika Vollkommer mod Finanzamt Hannover-Land I

(Sag C-156/08)

(2008/C 183/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Niedersächsisches Finanzgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Monika Vollkommer

Sagsøgt: Finanzamt Hannover-Land I

Præjudicielt spørgsmål

Er det i strid med det europæiske forbud mod dobbelt pålægelse af omsætningsafgift i artikel 401 i Rådets direktiv

2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾ (tidligere: artikel 33, stk. 1, i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 ⁽²⁾), at der opkræves tysk afgift på erhvervelse af fast ejendom (»Grunderwerbsteuer«) på fremtidige bygge- og anlægsarbejder, idet de medregnes i beregningsgrundlaget for afgiften på erhvervelse af fast ejendom i forbindelse med erhvervelse af en endnu ubebygget ejendom Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (såkaldt samlet ydelse bestående af bygge- og anlægsarbejder samt erhvervelse af ejendom), når de bygge- og anlægsarbejder, som pålægges afgift på erhvervelse af fast ejendom, samtidig, som selvstændige ydelser, er undergivet tysk omsætningsafgift?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Beroep te Antwerpen (Belgien) den 18. april 2008 — Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely mod Belgische Staat

(Sag C-161/08)

(2008/C 183/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Beroep te Antwerpen (Belgien)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1593/91 ⁽¹⁾ af 12. juni 1991, sammenholdt med artikel 11, stk. 1, i toldkonvention af 14. november 1975 om international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-konventionen), fortolkes således, at den i TIR-konventionens artikel 11, stk. 1, fastsatte præklusive frist kun gælder til fordel for den garanterende organisation og ikke til fordel for indehaveren af carnetet, at overskridelse af fristen på et år fra afgivelsen af TIR-carnetet med hensyn til indehaveren af carnetet har indflydelse på, om toldskylden, punktafgifterne og de særlige forbrugsafgifter kan opkræves, og på indehaverens hæftelse, og at overskridelsen af fristen på et år bringer de kompetente toldmyndigheders ret til at opkræve skylden til ophør?

- 2) Skal artikel 2, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1593/91 af 12. juni 1991, sammenholdt med artikel 11, stk. 1 og 2, i toldkonvention af 14. november 1975 om international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-konventionen), fortolkes således, at den heri fastsatte frist kun gælder for fremlæggelse af bevis for forskriftsmæssigheden af forsendelsen, men ikke for fremlæggelse af bevis for stedet, hvor overtrædelsen eller uregelmæssigheden er begået?
- 3) Skal artikel 2, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1593/91 af 12. juni 1991, sammenholdt med artikel 11, stk. 1 og 2, i toldkonvention af 14. november 1975 om international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-konventionen), for så vidt som den heri fastsatte frist også gælder for fremlæggelse af bevis for stedet, hvor overtrædelsen eller uregelmæssigheden er begået, fortolkes således, at denne frist ikke er en præklusiv frist, og at indehaveren af carnetet indtil videre også kan fremlægge dette bevis efter udløbet af denne frist?

(¹) Kommissionens forordning (EØF) nr. 1593/91 af 12.6.1991 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 719/91 om benyttelse inden for Fællesskabet af TIR- og ATA-carneter som forsendelsesdokumenter (EFT L 148, s. 11).

Sag anlagt den 17. april 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen

(Sag C-165/08)

(2008/C 183/20)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Doherty og A. Szmytkowska, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF (¹), navnlig dette direktivs artikel 22 og 23, samt i henhold til Rådets direktiv 2002/53/EF (²), navnlig dette direktivs artikel 4, stk. 4, og artikel 16, idet den har indført et forbud mod fri omsætning af frø af genetisk modificerede sorter og forbyder, at genetisk modificerede sorter optages på den nationale sortsliste.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den nationale bestemmelse, der fastsætter, at »frø af genetisk modificerede sorter ... ikke [kan] bringes i omsætning på Republikken Polens område«, er ikke forenelig med direktiv 2001/18/EF, der fastlægger principperne for markedsføring af genetisk modificerede organismer. Dette direktivs artikel 22 forbyder medlemsstaterne at opstille yderligere betingelser for omsætningen af organismer, der er tilladt på fællesskabsniveau, mens direktivets artikel 23 kun fastsætter sådanne begrænsninger og forbud, der under særlige omstændigheder kan finde anvendelse på genetisk modificerede organismer. Der er ingen bestemmelser i direktivet, der tillader en medlemsstat generelt og uden grund at forbyde omsætningen med en hel kategori af genetisk modificerede organismer, i det foreliggende tilfælde frø, på sit område. Den nævnte bestemmelse tilsidesætter også direktiv 2002/53/EF, navnlig dennes artikel 16, da den udgør en markedsbegrænsning for frø af sorter, der er optegnet på den fælles sortsliste over landbrugsplantearter.

Den nationale forskrift, der bestemmer, at »[g]enetisk modificerede sorter ... ikke [bliver] indført i det nationale register« er i strid med direktiv 2002/53/EF. Dette direktivs artikel 4, stk. 4, tillader ikke medlemsstaterne at fastsætte et generelt forbud mod indførelse af genetisk modificerede sorter i det nationale register, men forpligter dem kun til — ved indførelsen af sådanne sorter i det nationale — register at sikre, at enhver af disse sorter bliver tilladt i overensstemmelse med den fællesskabsret, der finder anvendelse på genetisk modificerede organismer.

(¹) EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1-39.

(²) EFT L 193 af 20.7.2002, s. 1-11.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Bünden (Tyskland) den 18. april 2008 — Straffesag mod Guido Weber

(Sag C-166/08)

(2008/C 183/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Bünden